

DECIZIE

30 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței,
JudecătoriSvetlana Filincova,
Dumitru Visternicean, Nicolae Craiu

Examinând recursul declarat de către Enache Ion,
în cadrul cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată depusă de
Ou Aliona către Enache Ion cu privire la încasarea datoriei,
împotriva încheierii Curții de Apel Comrat din 21 februarie 2018, prin care a
fost restituită cererea de apel depusă de Enache Ion împotriva hotărârii Judecătoriei
Cimișlia (sediul central) din 26 decembrie 2017,

c o n s t a t ă :

La 30 noiembrie 2016, Ou Aliona s-a adresat cu o cerere de chemare în
judecată către Enache Ion cu privire la încasarea datoriei.

Prin hotărârea Judecătoriei Cimișlia (sediul central) din 26 decembrie 2017, a
fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de Ou Aliona către Enache Ion
cu privire la încasarea datoriei.

S-a încasat de la Enache Ion în beneficiul lui Ou Aliona suma de 151 000 lei
cu titlu de împrumut, dobânda de întârziere în mărime de 83 418,19 de lei, suma de
7 032,54 de lei cu titlu de taxă de stat, suma de 100 de lei drept compensare a
cheltuielilor de judecare a cauzei.

La 26 decembrie 2017, Enache Ion prin intermediul avocatului Coadă Andrei
a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând casarea
hotărârii cu trimiterea cauzei spre o nouă examinare.

Prin încheierea Curții de Apel Comrat din 29 ianuarie 2018, nu s-a dat curs
cererii de apel, fiind acordat apelantului termen de 15 zile din data recepționării
copiei de pe încheierea respectivă pentru depunerea cererii de apel care să includă
motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul și pentru achitarea taxei de
stat la depunerea apelului în cuantum de 5 274,40 de lei.

Prin încheierea Curții de Apel Comrat din 21 februarie 2018, a fost restituită
cererea de apel depusă de Enache Ion împotriva hotărârii Judecătoriei Cimișlia
(sediul central) din 26 decembrie 2017.

La 15 martie 2018 (prin oficiul poștal), Enache Ion a depus cerere de recurs
împotriva încheierii Curții de Apel Comrat din 21 februarie 2018, solicitând
casarea acesteia și cu remiterea cauzei pentru examinarea apelului în fond.

În susținerea recursului declarat a menționat că, în vederea conformării la
cerințele stabilite de către instanța de apel, Enache Ion a depus cererea de apel
motivată, iar prin ordinul de încasare a numerarului din 16 februarie 2018 se

probează achitarea de către apelantul-recurent a taxei de stat în quantumul stabilit.

Totodată, a menționat că, Enache Ion a depus cererea de apel motivată în termenul stabilit, însă nu a anexat dovada de achitare a taxei de stat, deși s-a conformat cerințelor și a achitat taxa de stat.

Studiind materialele dosarului în raport cu cele invocate în recurs și prevederile legale, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Enache Ion, urmează a fi respins din următoarele motive.

În conformitate cu art. 427 lit. a) al Codului de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În speță, se constată că, prin încheierea Curții de Apel Comrat din 29 ianuarie 2018, nu s-a dat curs cererii de apel depusă de Enache Ion, acordându-i-se termen **pentru prezentarea apelului motivat și a dovezii de achitare a taxei de stat**, iar prin încheierea Curții de Apel Comrat din 21 februarie 2018, cererea de apel a fost restituită din motivul neîndeplinirii în termen a indicațiilor instanței.

La fel, Colegiul constată cu certitudine că Enache Ion și avocatul acestuia Coadă Andrei, cunoșteau atât despre toate termenele de judecată fixate de către instanța de apel, cât și despre obligația de a lichida neajunsurile depistate, fapt confirmat atât prin avizele de recepție a citațiilor expediate (f.d. 102, 103), cât și prin declarația avocatului Coadă Andrei de luarea de cunoștință de materialele cauzei din 06 februarie 2018 (f.d. 105).

Conform art. 10 alin. (1) al Codului de procedură civilă, sancțiunile procedurale sunt **urmările nefavorabile**, stabilite de normele de drept procedural civil, **care survin** pentru subiectul obligat în raport procedural **în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură**, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural.

Potrivit art. 16 al Codului de procedură civilă, hotărârile, încheierile, ordonanțele și deciziile judecătorești definitive, precum și dispozițiile, cererile, delegațiile, citațiile, alte adresări legale ale instanței judecătorești, sunt obligatorii pentru toate autoritățile publice, asociațiile obștești, persoanele oficiale, organizațiile și persoanele fizice și se execută cu strictețe pe întreg teritoriul Republicii Moldova. **Neexecutarea nemotivată a actelor judecătorești**, dispozițiilor, cererilor, delegațiilor, citațiilor, altor adresări legale, precum și lipsa de considerație față de judecată, **atrag răspunderea prevăzută** în prezentul cod și în alte legi.

Conform art. 56 alin. (2) al Codului de procedură civilă, participanții la proces se bucură de drepturi procesuale egale și au obligații procesuale egale, cu unele excepții stabilite de lege în dependență de poziția pe care o ocupă în proces. Participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale.

În lumina prevederilor legale raportate la caz, Colegiul analizând legalitatea încheierii recurate constată că, din momentul depunerii cererii de apel și până la restituirea acesteia Enache Ion și avocatul acestuia au avut toate posibilitățile reale și timp suficient de a înlătura neajunsurile stabilite de către instanța de apel.

În acest sens, Colegiul reține că actul judecătorec de procedură implică cert obligația pozitivă a apelantului de a prezenta apelul motivat și dovada achitării taxei de stat, iar nerealizarea acestei sarcini procedurale, precum și caracterul

irevocabil al actului procedural prin care nu s-a dat curs cererii de apel, stabilit prin neatacarea acestuia, instituie prezumția recunoașterii legalității acestui act procedural și, în consecință, obligația de a se conforma cerințelor instanței de apel, denotă întrunirea în speță a temeiurilor legale pentru restituirea cererii de apel.

Articolul 6 §1 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, garantează fiecăruia dreptul de a se adresa unui tribunal pentru ca ultimul să se pronunțe asupra drepturilor și obligațiilor sale civile.

În acest sens, este de menționat că limitarea accesului la o curte sau la un tribunal nu se conciliază cu art. 6 §1 al Convenției decât în cazul în care acestea urmăresc un scop legitim și există un raport de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul vizat.

Potrivit practicii CtEDO (cauza Malahov c. Moldovei, hotărârea din 07 iunie 2007), restricția impusă accesului la o instanță judecătorească nu va fi compatibilă cu art. 6 din Convenția Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, decât dacă aceasta nu urmărește un scop legitim și nu există o legătură proporțională dintre mijloacele utilizate și scopul legitim urmărit.

Cu toate acestea, „dreptul la un tribunal” nu este absolut și poate fi limitat, în timp ce, prin însăși natura sa reclamă reglementare din partea statului, care urmează a alege mijloacele pe care le va folosi în acest scop. Și, întrucât, scopul stabilirii a unei taxe pecuniare pentru adresarea în instanțele judecătorești sunt îndreptate în interesul bunei administrări a justiției, acesta poate justifica impunerea unei restricții financiare a accesului persoanei la un „tribunal”. (cauza Tolstoy – Miloslavsky c. Regatului Unit, hotărârea din 13 iulie 1995).

Aplicând normele legale invocate mai sus și jurisprudența CEDO la speță, Colegiul remarcă ca fiind indubitabilă obligația apelantului de a înlătura în termenul stabilit neajunsurile depistate de instanța de apel, această obligație fiind stabilită de Lege și urmărind scopul unei bune administrări a justiției în R. Moldova.

Cu referire la argumentul recurentului, precum că, a îndeplinit în tot indicațiile instanței de apel însă nu a anexat dovada achitării taxei de stat, se reține că, actul judecătoresc a impus clar obligația apelantului-recurent de a prezenta cererea de apel motivată, dovada achitării taxei de stat și nicidecum nu doar achitarea acestei taxe.

În speță, instanța de apel la momentul soluționării chestiunii punerii pe rol a apelului, dispunea doar de cererea de apel motivată, constatând îndeplinirea defectuoasă a cerințelor stabilite prin încheierea Curții de Apel Comrat din 29 ianuarie 2018 a emis un act judecătoresc în deplină conformitate cu normele legale aplicabile cazului.

În partea argumentelor din recurs ce țin de citarea defectuoasă a apelantului-recurent pentru ședința în care a fost examinată chestiunea cu privire la punerea pe rol a apelului, fapt ce a dus la imposibilitatea prezentării dovezii achitării taxei de stat în cadrul ședinței de judecată, Colegiul reține că, **presupusele încălcări** invocate în nici o măsură nu afectează obligația lui Enache Ion de a prezenta dovezile necesare în termenul stabilit de instanța de apel și nicidecum nu în ziua când a fost soluționată chestiunea enunțată.

Jurisprudența CtEDO reiterează obligația părții de a lua măsurile necesare pentru protecția drepturilor sale de acces la justiție, inclusiv prin manifestarea diligenței în exercitarea drepturilor sale procedurale și a interesului față de soarta

dosarului vizat (cauza van Harn vs. Germania, hotărâre din 11 septembrie 2007, cauza Pîrnău ș.a. vs. Republica Moldova, hotărâre din 31 ianuarie 2012 și cauza SA Universul vs. Republica Moldova, hotărâre din 10 iulie 2012).

Astfel, Enache Ion nu a făcut acțiunile necesare pentru a aduce la cunoștința instanței de apel faptul executării actului judecătoresc, consecințele acestei neîndepliniri fiind imputabile exclusiv recurentului pe care acesta urmează să le suporte.

Luând în considerație cele indicate mai sus, Colegiul ajunge la concluzia că cererea de recurs împotriva încheierii Curții de Apel Comrat din 21 februarie 2018 urmează a fi respinsă cu menținerea încheierii recurate.

Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 427 lit. a) al Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Enache Ion.

Se menține încheierea Curții de Apel Comrat din 21 februarie 2018, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Ou Aliona către Enache Ion cu privire la încasarea datoriei.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței

Svetlana Filincova,

Judecători

Dumitru Visternicean,

Nicolae Craiu